

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
19:03	20:03	20:47
19:00	20:06	20:51
19:03	20:04	20:48

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

איפה היה ה' בשואה

האם שייך לשאול היכן היה הקב"ה בשואה? האם יש תשובה לכך?

כבוד הזולת

במעלה הגבעה ברחוב מינץ בבני ברק, הנהיג את עדתו מורי ורבי כ"ק אדמו"ר מנדבורנה זי"ע. מחלון החדר בו קיבל קהל, היה ניתן להביט אל מורד הגבעה, ולראות למרחק רב יחסית. עובדה זו, עמדה לצדו ברגע חשוב ומכריע: היה זה כשנכנס אליו יהודי, שבגדיו הדיפו ריח לא נעים במיוחד... בכל זאת, הרבי ישב עם אותו יהודי בסבלנות רבה, שוחח עמו בנימוח, ולא ביקש אפילו לפתוח את החלון. זמן ממושך ישב הרבי בחדר שהופך מצחין מרגע לרגע, אך לא הגיב דבר...

כשיצא אותו יהודי מהרבי, הבחין הגבאי בריח הלא נעים בחלל, ורגע לפני שפתח את החלון לאוורר את המקום, בירר הרבי אם האורח עזב כבר. כשהגבאי השיב שהאורח יצא מן החדר אך עדיין בבית, חיך הרבי ואמר: 'אין בכך די, הבה נמתין עוד קצת' - ונותר סובל את הצחנה עוד דקה או שתיים...

עתה בישר הגבאי כי האורח עזב כבר את הבית. שוב אמר הרבי: 'אין בכך די, הוא עדיין עלול לבדוק... נמתין עוד קצת...' - והמשיך לנשום את הריח הלא נעים, למרות שהדבר העיקר עליו במאד... ושוב שאל הגבאי: 'הוא כבר ממש הרחיק מכאן, אפשר כבר לפתוח את החלון?'

השיב לו הרבי: 'תבדוק נא עד קצה האופק, עד קצה הרחוב למטה, תראה אם עדיין רואים את דמותו. אולי ייסוב לאחור, אולי יראה שהחלון נפתח לפתע, ויבין שהעיקר עליי בניחוחותיו... אסבול את הריח הנורא עוד כמה דקות, כדי למנוע כל סרך פגיעה באותו יהודי אם יסתובב לאחור...'

עוד כמה דקות חלפו, ודמותו של אותו יהודי נעלמה. רק אז נפתח החלון למלוא אורכו ורוחבו, והרבי הצליח לנשום לרווחה - תרתי משמע...

את הסיפור שמענו מפי הגבאי, וללמדנו בא: הערך העליון של כבוד הזולת עשוי להיות כרוך באי נעימות, ועדיין - כדאי הרבה יותר להקפיד על כבוד הזולת, כדאי הרבה יותר להשקיע מחשבה למנוע כל פגיעה בו!

חושבים הם שהוא יתברך חייב לשמור עלינו, חייב. אך ראו מה התורה אומרת בפרשת כי תבוא: "והיה אם שמוע תשמע בקול ה' אלוקיך לשמור לעשות את כל מצוותיו, ונתנך ה' עליון על כל הארץ וגו' כי תשמע בקול ה' אלוקיך. ברוך אתה בעיר, בשדה, בצאתך, בבואך". המון המון ברכות וברכות. ומה כתוב אחר כך? "ואם לא תשמע בקול ה' אלוקיך, ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך, ארור אתה בבואך ארור אתה בצאתך..." תשעים ושמונה קללות! פחד רק לשמוע אותם, והחזן קורא אותם בשקט, קללות אחד אחר השני... בתורה כתוב דברים שהיו בשואה: "ישא ה' אליך גוי מרחוק כאשר ידאה הנשר, גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחון".

שואלים אותי, היכן היה הקב"ה בשואה, ואני שואל, ואם לא השואה אין לכם שאלות, תינוק שנכווה במים רותחים, ילד שלא חטא, אין לו עבירות. מי שמחפש תירוץ ימצא ללא ספק הרבה שאלות. ודין פרוטה כדין מאה, שש מליון יהודים נהרגו, אם היה שש מאות אלף היינו רגועים? או שישים אלף או ששת אלפים היינו רגועים?

אדם חי בעולם, ולאחר מאה ועשרים עושים דין חשבון על כל המעשים שלו, תארו לכם אדם צדיק ירא שמים קיים מצוות, חי עד גיל שמונים תשעים, והלך לעולמו. בדין יוצא הוא זכאי, אולם היתה עבירה שעשה ולא עשה עליה תשובה, ובשמים אין פרוטקציות, וקבעו לו בשמים שהתיקון שלו הוא לטעום עוד הפעם טעם מיתה, וכמה יחיה? זה תלוי בכמה דברים, חודש חודשים שנה שנתיים שלוש הכל כרצונו יתברך, בשמים מחליטים. ואין ימות? באיזה עונש? הכל לפי העבירה שלו. והילד הזה, נולד להורים פלוני אלמוני, והוא טבע באמבטיה בגיל חודשיים. ושואלים הכל: ילד קטן מה עשה? ילד קטן? אתם רואים גוף, הגוף קטן, אבל הנשמה זקנה, בן תשעים הוא! אדם יראה לעיניים וה' יראה ללבב.

תשאלו מה אשמים ההורים? תשובה: ה' לא שולח ילד כזה לכל הורה, רק להורים כאלו שצריכים כפרה על העבר בצער של מיתת בנים, וכך לפרטי פרטים: אל אמונה ואין עוול, איש לא נענש חינו, כשלומדים בחז"ל ובייחוד בספרי הקבלה אין שאלות, הכל ברור. שבת שלום.

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

ל הרב גלינסקי זצ"ל התקשר פעם יהודי, טכנאי מנועי מטוסים, ואמר לו יש לי הרבה שאלות באמונה והוא רוצה לקבוע פגישה. קבעו פגישה. אמר לו הרב גלינסקי, לאחר שתסיים לשאול אותי על התורה, אני רוצה לשאול אותך כמה שאלות שמטרידות אותי במכניקה של מנועי מטוסים. אמר לו אותו אדם סליחה כבוד הרב, וכי ראית פעם מנוע מטוס? מה תשאל אותי? אמר לו רבי יענקל'ה ישמעו אוזניך מה שפיר מדבר, אתה מבין שאני לא יכול לשאול על מה שאני לא מבין, ואתה רוצה לשאול אותי שאלות על התורה שלא הכרת ולא למדת מימך? למדת תורה? בבלי ירושלמי? נביא? קבלה? לא למדת. תבוא תלמד תורה ותחכים. כדי לשאול על התורה צריך להכיר אותה. התורה מלאה בשאלות, הקבלה מלאה בשאלות, ועוד איזה שאלות! **אינו מפחדים משאלות, לכל שאלה יש תשובה**, תלמד תורה תראה את היופי של התורה ואת העומק של התורה, וכל שאלה תבוא על פתונה.

מעשה בערב יום כיפור, לאחר השואה, במחנה בפולין התאספו יהודים שרידי חרב להתפלל תפילות היום הקדוש. הקהל יושב איש איש ודומייתו, איש איש ומכאובו. והיו שם שני אדמוורים קדושי עליון, והקהל מחכים שאחד הצדיקים יעלה, אך הם מתמהמהים, לא עולים. והנה הם מצביעים על אחד מהקהל, אחד פשוט לכאורה, ומורים לו שהוא יעלה. והוא עולה לפני התיבה הציבור לא יודע מה מצאו בו, מה גדלות ראו בו? למה לא עלו בעצמם? יש מתח באוויר, היום גדול ונורא והוא רוצה לפתוח ולומר ויתגדל ויתקדש שמייה רבה, ששמו הגדול יתקדש בעולם, אך הוא עומד ושותק, והקהל במתח, מה הוא שותק? והנה קולו נשמע, קול של המקבל יסורים באהבה. והוא אומר כך: רבוננו של עולם מה אני מבקש ממך? אבי ואימי נהרגו בשואה, אשתי והילדים כולם אחד אחד הלכו בשואה, אחי ואחיותי, גם ידידי וקרובי. ובקהל צמרמורת ודמעות בעיניים, הפצע עוד טרי לכל אחד מהם. ואומר אותו יהודי מה אני מבקש ממך - **יש לי לך בקשה אחת רבוננו של עולם - יתגדל ויתקדש שמייה רבה!** והקהל בוכה. והוא הצליח לרומם תפילה שלא היתה כזו מעולם מעם שרידי חרב. זו אמונה טהורה. הוא "נברא", ויודע כי נברא לא יכול להבין בורא. זו יראת שמים!!

חילונים שואלים היכן היה הקדוש ברוך הוא בשואה?

ההקדשה השבועית

הוציאם הם אנחנו להקדיש
אלפי טלמי צאנז המפורסד
להצלתהם אז לעיני קהילתנו
התקדשנו עמנו 2003-2001-05-05

ליידיס
ידן חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דייזה בת חוה

ליידיס
בנימין בן חסידה
אלדד בן חוה
ספיר בת עליזה
לייך בת עליזה

ליידיס
אסף בן חיה
רוני בן דיה
אלעד בן ענה
אלדד בן ירדנה

ליידיס
שלמה בן ג'ון
סילנית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן ירדנה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

מי ששומע אינו מפסיד

מכיון שכן, הודיע האברך למנהלי המוסדות שמצידו ירד והתבטל כל הענין. הללו ניסו לשדלו שלא ירד מכך, ומה עדיפות יש ל'שיעור' של כמה יהודים בודדים לעומת טובת מוסדות של אלפי תלמידים. אבל הוא עמד איתן בדעתו ולא וויתר על שיעורו בעד כל מחיה.

למחרת סיפר לשומעיו את מה שענה לו ה'גדול', והוסיף לעודד אותם בענין זה כמה חשוב קביעת עיתים לתורה ושלא לוותר על שיעור אפילו בעד סכום כסף מכובד או כל תירוצי שלא יהיה.

ויהיה ביום ערב ר"ח אדר, היום שבו יערך הדינה, ישב האברך וטיכס עצות מנין ישיג כסף להדפסת המשניות.

והנה הוא נזכר שלפני כמה חודשים ביקש מאחד העשירים שיתמוך במפעל המשניות שלו, והלה, כאומר "הנח לי לנפשי", ענהו שלעת עתה אינו יכול לתרום ושישוב אליו כעבור תקופה... החליט האברך בכל זאת לא אניחנו לנפשו.

ויפן אל העשיר, ולפלא, העשיר נענה בשמחה והעניק לו 'תשע אלף' ושיש מאות דאלער' - כאותו סכום שהיה אמור לקבל בעד עריכת הדינה וכעת, קיבלם מבלי שיעשה איזו פעולה יתירה עבור המעות, והכל בזכות עמידה איתנה על שיעור תורה קבוע.

באותו לילה סיפר האברך לשומעי לקחו על הנס ופלא שנתקיים בו 'אין אדם שומע לי ומפסיד'. הוסיף אחד מבני השיעור ואמר, לא זו בלבד, אלא שהקב"ה מהדר במצוות 'ביומו תתן שכרו' והעניק לו שכרו עוד בטרם שנערך הדינה (הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א).

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

פנו אליו בבקשה שגם השנה יקח את העניין על כתפיו, ואכן הלה הסכים לכך, כפי שכבר החליט בינו לבין עצמו. עוד באותו יום סיפר לשומעי לקחו בשיעור הקבוע שבעוד כמה ימים, בר"ח טבת, עליו להתחיל לעבוד לקראת הדינר האמור להתקיים בר"ח אדר, ולכן הרי הוא מעמיד 'ממלא מקום' במסירת השיעור. אחד מחברי השיעור נענה ואמר לחברו בלחישתו, "לדעתך, היה עליו לשאול אדם גדול ודעת תורה, קודם שהחליט על צעד זה".

הדברים הגיעו לאחזני האברך מגיד השיעור, וחלחלו בקרבו. אולי אכן יש לו לשאול דעת תורה?

קם ועשה מעשה, ועוד באותו יום פנה אל אחד מגדולי הדור. משהציע דברים לפני אותו גדול ענהו, כי אף שיש בדינר ובמשניות זיכוי הרבים גדול, ובפרט שאפשר להעמיד תחתיו ממלא מקום שימסור את השיעור, מכל מקום עדיף שיוותר על הדינר ולא על השיעור. משסיפר האברך לאותו גדול שהמדובר הוא על

חודשיים ימים, נזעק אותו גדול ואמר, ואני לא חשבתי אלא שליום אחד בלבד אתה רוצה ל עזוב את מסירת השיעור ועם כל זה מנעת ממך לעשות כן, ועשיתי זאת על פי מעשה שהיה ביהודי אחד שהגיע אצל הגה"ק ה'חזון איש' זי"ע וסיפר לפניו שהוא 'מגיד שיעור' לכמה יהודים בעיר 'רמת גן', ושאלתו האם גם בימי הגשמים כשחסרים רבים מבני השיעור - גם אז עליו לנסוע לרמת גן למסור את השיעור. ענהו החזון איש, אם תדע אפילו שרק יהודי אחד יגיע לשיעור עליך ללכת לשם. על סמך זה אמרתי לך שאין לך להפסיד את השיעור, אפילו ליום אחד. אך למשך חודשיים תמימים?! בודאי שאין כל מקום היתר לחדול מאמירת השיעור.

מעשה שהיה באברך אחד שחידש לפני כמה שנים 'הדפסת משניות' בדפוס קטן לצורך בתי אבלים - לחלק את המשניות לעי"נ יקיריהם. הדפסה מיוחדת זו עלתה לו לאברך הון רב, אך הוא המשיך להדפיסם לשם שמים לזיכוי הרבים.

אותו אברך 'מוכשר' גדול הוא, ולכן פנו אליו מנהלי אחד מהמוסדות הגדולים בארה"ק שבמוסדותיהם מתחנכים אלפי תלמידים וביקשו הימנו שיארגן להם 'דינר' לשם ולתפארת (תמורת שכר הגון), לשם יביא נדיבי עם ומהם תבוא הרווחה למוסדות. ואכן, אחר כשני חדשי יגיעה ועבודה נערך הדינר על הצד היותר טוב. הצלחה זו גרמה למנהלים לשוב ולקחתו גם לשנה הבאה בדינר השנתי, וכמעשהו בראשונה כך מעשהו בשניה.

הנ"ל ניהל בסייעתא דשמיא מופלגת את כל מערכת הדינה, בהצלחה גדולה.

אדהכי והכי החל האברך למסור שיעור יומי קבוע למניין יהודים. מידי פעם היה האברך מעורר את שומעיו ששיעור תורה צריך להיות אצלם קבוע כבמסמרות ברזל, ואין תירוצי בעולם המתיר להחסיר מהשיעור...

לשנה הבאה נודע לאברך שאותן מוסדות נערכים שוב לדינה, ונתמלא חשש שמא יקראוהו לעבוד עבורם, בידיעתו שאם יפנו אליו יצטרך לקחת על שכמו את ארגון המעמד, ו'הכנות' אלו יכריחוהו לחסר מהשיעור הקבוע.

מאידך גיסא, באותם ימים עמד להדפיס שוב את המשניות וחשב לכסות 'הוצאה' זו מהתשלום שיגמלוהו על עריכת הדינה. החליט האברך, מצידו לא אפנה אל מנהלי המוסדות, אך אם הם יפנו אלי אקבל על עצמי את העבודה ואוותר על מסירת השיעור, שהרי מדובר בזיכוי הרבים.

לא עברו ימים ספורים, ואכן מנהלי המוסדות

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם! הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:

03-61-50-203

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות בישול בשבת

א. המבשל בשבת, במזיד אסור לו לעולם, ולאחרים מותר במוצאי שבת מיד, ובשוגג אסור בו ביום גם לאחרים, ולערב מותר מיד.

ב. האופה פת בשבת או מבשל מאכל, או מרתיח מים או חלב, חייב משום מבשל. וכן הצולה בשר על גבי גחלים חייב משום מבשל. וכן הממס שעה או חלב או זפת וכיוצא בהם חייב משום מבשל. ואפילו פירות שנאכלים כמות שהן חיים, המבשלם בשבת חייב משום מבשל.

ג. אין למלאכת בישול קשר עם מלאכת הבערה, כי כל אחת מלאכה נפרדת בפני עצמה, ולכן המבשל על אש מוכנה מבעוד יום, או המוסיף מים צוננים על מים רתוחים שבקומקום כדי להרבותן חייב משום מבשל. והרבה טועים וחושבים שאיסור בישול כרוך באיסור הבערת אש, וכל שהאש מוכנה אין בזה משום בישול, זוהי טעות גדולה ובורות רבה, ומצוה לפרסם ברבים שאין למלאכת בישול קשר עם מלאכת הבערה.

ד. כשם שאסור לבשל באור (באש), כך אסור לבשל בתולדת האור, כגון לתת ביצה בצד קדירה, או לשוברה על סודר (בגד) שהוחם באור כדי שתצלה, ואפילו בתולדת חמה כגון בסודר שהוחם בחמה אסור, גזירה משום תולדת האור, ולכן אסור גם להטמינה בחול שהוחם מכח חמה, אבל בחמה עצמה כגון לתת ביצה בחמה, או לתת מים בחמה כדי שיתחממו-מותר, ולא גוזרים משום האור, כיון שחמה באור לא מתחלף.

חימום תבשיל

ה. תבשיל שנתבשל כל צורכו ונצטנן, אם חזר וחממו בשבת עד שהגיע לחום שהיד סולדת בו-חייב משום מבשל, ודוקא בתבשיל שיש בו מרק.

ו. תבשיל צונן שנתבשל כל צורכו מערב שבת והיה מונח במקרה, מותר לחממו בשבת על פלטה חשמלית של שבת, אפילו בחום שהיד סולדת בו, וכן מותר לחממו על אובסט (או פח מתכת מנוקב) המונח על כירים של גז, ובלבד שרוב התבשיל יבש, אף שיש בו קצת רוטב, אבל אם היה רוב התבשיל רוטב-אסור לחממו בשבת, מפני שיש דין בישול אחר בישול בלח. והמחמיר שלא לחמם התבשיל אלא אם כן כולו יבש-תבוא עליו ברכה.

ז. ההיתר הנאמר בסעיף הקודם לחם תבשיל צונן שנתבשל כל צורכו מערב שבת על פלטה וכו', אמור גם לגבי בשר שיש בו שומן ונקרש, שגם מותר לחממו בשבת, אף על פי שהשומן נמס מחמת האש, ואין לאסור משום נולד. והאשכנזים מחמירים בזה.

ח. מותר להניח לחם קפוא על הפלטה החשמלית של שבת או על אובסט המונח על כירים של גז, כדי להפשירו. ואם יש על הלחם גושי קרח או פתיתי קרח צריך להסירם על ידי ניעור וניגוב לפני החימום. (ודרך אגב יש להודיע, שמבחינה בריאותית לא טוב להניח לחם קפוא על האש ולאכול, כיון שנכנס בו רטיבות).

תה וקפה

ט. דבר שנאפה או שנצלה מותר לבשלו בשבת במשקה, ולכן מותר לתת פת במרק חם שהיד סולדת בו ואפילו בכלי ראשון. וכן מותר (לספרדים שנוהגים כמרן השלחן ערוך) לערות מים רותחים ממיחם העומד על האש לתוך כוס שיש בו קפה, מפני שהקפה קלוי מערב שבת, ואין בישול אחר קלייה, והמחמיר לתת הקפה לתוך הכוס רק לאחר שעירו בו המים החמים כדי שהיה כלי שני-תבוא עליו ברכה. וכן מותר (גם לאחינו האשכנזים) לערות מים רותחים ממיחם העומד על האש לתוך כוס שיש בו נס קפה שבכוס, מפני שהנס קפה נתבשל לפני כן, ואין בישול אחר בישול, אבל טוב להחמיר אם אפשר לתת הנס קפה על המים החמים שבכוס, וכן"ל לגבי קפה רגיל.

י. אסור לערות מים חמים על עלי תה בשבת לעשות תמצית (סענס), כיון שהעירוי מבשל כדי קליפה, אלא צריך לבשל את עלי התה מערב שבת.

חינוך ילדים הרב אהרן פרידמן

משמעותה של המשמעת

בעצם, כל אדם ואדם נאבק בין שני קצוות אלה עד זקנה ושיבה טובה, כאשר הוא לומד במהלך התפתחותו השכלית, שבמקום לשקול דברים לפי עקרון תענוגותיו – עליו להעדיף לעשות מה שנכון. דחפים ויצרים אינם נמחקים ואינם נשכחים, ולכן זהו מאבק תמידי בין הדחפים הטבעיים שלנו לבין החשיבה השכלית. כשמצד אחד יש לנו נטיה לפעול לפי אינסטרסים אישיים, כתוצאה מדחפים ויצרים עימהם נבראנו, ומצד שני, מוטלת עלינו החובה לפעול לפי שיקולי האסור והמותר, נכון והלא נכון, כפי שחונכנו לפעול.

השיקול השכלי בין מותר לאסור, בין נכון ללא נכון, מבוסס בעיקר על מצות התורה הקדושה ועל ציווי חכמינו זכרונם לברכה ומורי ההוראה והפוסקים שבכל דור ודור. זוהי בעצם מלחמת היצרים, היצר טוב והיצר הרע. כשהיצר הרע דוחק בנו ומפתה אותנו לעשות ככל העולה ברוחנו בלי לקחת החשבון שום מחויבות אנושית, מוסרית או הלכתית. לעומתו, מנסה היצר הטוב לשכנענו להתגבר על יצרנו השפלים ולעשות מה שנכון על פי התורה וההלכה. זו המסרה והתכלית של האדם בעולמו, להתעלות מעל יצריו ולא לעשות שום צעד בחיים בלי שיתאים לפי דת תורתנו הקדושה. וכאשר אדם זוכה לכך, הוא פועל מתוך "משמעת פנימית": לא מתוך פחד הסביבה או חשש מאדם כלשהו, אלא מתוך רצון פנימי להיות ממושמע לחוקים שהוא קיבל על עצמו לאמץ ולהפנים.

משמעת חיצונית כהכנה לפנימית

אין אנו יכולים לדרוש מן הילד הקטן את המשמעת הפנימית, למרות שהיא מהווה את עיקר תכליתנו בחינוכו מראשית דרכה.

ממי שעדיין אין לו את כלי המחשבה בשלימותם אין לדרוש שיפעל מתוך מחשבה תחילה

כדי להביאו לידי כך שבהמשך כן יפעל לפי משמעת פנימית, שומה עלינו לחנכו באמצעות השלטת המשמעת החיצונית. ושאת, על ידי שנרגיל את הילד לשמוע בקול הוריו ומחנכיו, בלא לערער על החלטותיהם ועל הגבולות שהציבו. בתחילת דרכו, נעמוד על הקביעה, כי בלילה ישנים והיום מוקדש לעשייה ברוכה: נלמד אותו שב"חדר" לומדים ורק בהפסקה אוכלים ומשחקים, וכיוצא בזה כללים בסיסיים רבים, בתחומי חיים שונים, עד שילמד להיות ממושמע ולהיכנע לחוקי חיים הקיימים כבה או אז, כאשר נקפיד על כללי התנהגות חיוניים, ויחד עם זה נשקיע כוחות אדירים למשוך את ליבו ולהחדיר בו אהבת התורה והיראה, לפתח בו שאיפה למידות טובות וללמדו דרכים מגוונות איך להתגבר על דחפיו – נוכל בעזרת השם להגיע לידי כך שהילד יפתח חוש אחריות ומחויבות מוסרית מתוך משמעת פנימית מבורכת, דהיינו מתוך רצון עז ללכת בדרך הטובה והישרה, מצד עצמו ומתוך בחירה אישית. בכך נחסוך מאת בננו להישאר יצור פורע מוסר, המשליך בביטול כל דבר רציני מאחוריו.

כשנדע זאת, יקל עלינו להבין טוב יותר את תהליך חינוך הילד משחר נעוריו ועד הגיעו לגיל ההתבגרות. מדובר בתהליך ארוך של רכישת חומר רקע, שאמור לשמש אותו בשעה שיתגבר, כדי שיוכל לשקול בעצמו ולכלכל את דרכיו. אכן, כאשר הילד מעצמו אינו מבין את ההעדפה הניתנת לשיעור בכיתה, על פני משחק מרתק בחוץ, אזי לכתו לתלמוד תורה כמו תפילותיו בבית הכנסת, אינן אלא בגדר תרגול ועריכת היכרות, בבחינת "טעמו וראו כי טוב ה'".

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

אל תפחיד אותי

היזרעאלי.

אחאב חמד את כרמו של נבות, ולכן העלילו עליו שהוא קילל את המלך, וכן הרגו ולקח את כרמו. והקב"ה שלח את אליהו הנביא להוכיחו שנאמר, "הרצחת וגם ירשת", וניבא לו שהכלבים ילקקו את דמו ואת דמה של איזבל אשתו. אליהו בא ואמר לאחאב "אף אחד מהמשפחה שלך לא יגיע לקבר, כלבים יאכלו אתכם בעיר, ואם תמותו בשדה, עופות השמים יאכלו אתכם, יען כי הכעסת את ה' מאד. לכן העונש שלך יהיה קשה מאד.

"ויהי כשמוע אחאב את הדברים האלה, ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו, ויצום וישכב בשק ויהלך אט" שהלך יחף.

אמר הקב"ה לאליהו "הראית כי נכנע אחאב מלפני, יען כי נכנע מפני, לא אביא הרעה בימיו, בימי בנו אביא הרעה על ביתו".

אמר הקב"ה לאליהו, תגיד לו שמחלתי לו ולא יקרה לו כלום כי הוא חזר בתשובה. ואת הרעה שצריכה לבוא, אביא בימי בנו, ועל זה אומרת הגמרא שלא טוב לרשעים שנושאים להם פנים בעולם הזה, שאחרי שנכנע אחאב חזר למרוד בה', כדרכם של רשעים שבזמן צרה צועקים ובזמן הרוחה בועטים (כמו פרעה), ואם אחאב היה מקבל עונשו כאן, היה מת מתוך תשובה וזוכה לחיי העולם הבא. אבל כשנודע לו שה' מחל לו, חזר והרשיע, והיות ולא קיבל עונשו כאן, הפסיד חיי נצח!

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתרנו
להרצאות נוספות בקרו באתר "שיבת אור דוד"

אחד משלוש עשרה עיקרי האמונה הוא, שאנחנו מאמינים באמונה שלמה, שהקב"ה מעניש לרשעים ומשלם שכר טוב לצדיקים.

דבר חשוב מאד ביהדות הוא, שיש שכר בעולם הבא על כל המצוות שאדם עשה, ויש עונש על העברות שעבר, וכך אמר דוד המלך "לולא האמנתי לראות בטוב ה' בארץ חיים (עולם הבא)", כלומר לא הייתי מחזיק מעמד, בלי הידיעה המוחלטת שבאור עולם משלם שכר ניצחי, וכן כתוב במשנה באבות "ונאמן הוא בעל מלאכתך, שישלם לך שכר פעולתך", "ודע לפני מי אתה עמל", צריך לדעת מי זה בעל הבית שלך, אסור שיהיה סדק או פקפוק באמונה, שה' יתברך ישלם שכר טוב לצדיקים, ומאידך יפרע מהרשעים, כי בלי היסוד הזה, כל עבודת ה' שלך יכולה לקרוס.

וכאן מלמד אותנו רבינו בחיי, איך לממש את מדת הבטחון בידיעה הזו. יסוד גדול שלמדנו שתשלום אמיתי הוא לא כאן בעולם הזה החולף, אלא רק בעולם הבא הניצחי, תשלום בעולם הזה הוא נזק גדול מאד, ואת זה נותן הקב"ה לרשעים, אבל הצדיקים מקבלים שכרם נטור רק בעולם הבא, ואדרבא הם מתחננים לה' שלא יתן להם בעולם הזה כלום, אפילו לא פירותיהם, אלא הכל רק לעולם הבא. והבינונים שהם אנשים פשוטים, מקבלים פירותיהם בעולם הזה. והקרה קיימת להם לעולם הבא.

וכך נאמר בגמרא (יומא פז.) "שאת פני רשע לו טוב", לא טוב לרשעים שנושאים להם פנים בעולם הזה, לא טוב לו לאחאב שנשא לו הקב"ה פנים בעולם הזה. כתוב שאחאב בן עמרי הכעיס את ה' מאד, ובפרט במעשה נבות

בוא והכנס ברכה לביתך

הכנס קופת צדקה לביתך
ותהיה שותף לכל פעילות הענפה של

דניאל זר מורנו ורבנו הרה"ג שליט"א

לפרטים נוספים: 03-5701212
ניתן להעביר שמות לברכה מאת הרב

ישיבה לבעלי תשובה | כולל אברכים | תלמודי תורה | גנים | בית ספר לבנות | הדרשה השבועית | מדרשייה | עזרה למשפחות נזקקות